

intet Tidspunkt miste noget af sin Indtægt. Det er aldeles ikke rigtigt; selvfølgelig vilde han miste noget af sin Indtægt, nemlig af den Indtægt, han vilde faa, saa snart han opnaaede Lønningstillæg. Der er ingen, der kan læse det ærede Medlems Udtalelser anderledes; end at vor Hensigt har været at give Generalauditøren en Indtægt udover den; der i Virkeligheden kunde tilkomme ham. Jeg tror, at det ærede Medlem gør sig skyldig i en Misforstaaelse, naar han siger, at det først var sent, at Spørgsmaalet om, hvorvidt Generalauditøren skulde beholde de 1,500 Kr. ifølge § 4, kom frem. Det, vi drøftede i Udvalget — det er ellers ikke rigtigt at komme ind paa, hvad der er foregaaet i Udvalget, jeg skal ogsaa i øvrigt afholde mig derfra og blot svare paa det ene Punkt, som den ærede Ordfører for Mindretallet har fremdraget —, var ikke, hvorvidt Generalauditøren skulde beholde sine 1,500 Kr. eller ikke. Nej, det var, om han for Fremtiden skulde have 50 Kr., hver Gang der voteredes, men det var selvfølgelig under de almindelige Bestemmelser. Overgangsbestemmelserne havde vi slet ikke drøftet, de kom først til Behandling senere, og jeg kan ikke se andet, end at det er det ærede Medlems egen Fejl, naar han ikke har opdaget det før.

Det ærede Medlem (Ivar Berendsen) mente, at man skulde holde sig til Loven af 1870, og der ud fra drog han den Slutning, at vi godt kunde have taget de 1,500 Kr. fra Generalauditøren allerede nu. (Ivar Berendsen: Efterhaanden!). Ja, efterhaanden, men vi skulde dog nu bestemme, at de skulde falde bort. Jeg tror, at det ærede Medlem i den Henseende er i Uoverensstemmelse med sit eget Parti, thi i Fjor; da denne Sag blev omtalt her i Tinget, udtalte det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) følgende — det staar i Folketingstidenden Sp. 3444 —: „Jeg tror nok, at det er rigtigt, at den Lov, som udtrykkelig er vedtagen derom, maa give Ret til de 1,500 Kr. uden Hensyn til Loven af 1870.“ Det tror jeg ogsaa er rigtigt. Og naar vi ikke have villet gaa med til at tage disse 1,500 Kr. fra Generalauditøren, er det, fordi vi ikke tro, at det i det hele taget kan lade sig gøre.

Det forbavser mig for Resten, at man baade fra radikal og socialdemokratisk Side ikke ønsker at stemme for dette Lovforslag. Thi hvad byder dette Lovforslag? Det byder dog, naar det bliver fuldt ud gennemført, en reel Nedsættelse i de mili-

tære Udgifter paa over 10,000 Kr., og det indeholder ikke paa et eneste Sted paa nogen Maade et Tilbageskridt. Naar det er Tilfældet, synes jeg, at det er en ejendommelighed at indtage — naar man vil have Ord for at stræbe efter Nedsættelse af de militære Udgifter — i Virkeligheden ikke at ville være med, naar der er Udsigt til, at saadanne Nedsættelser kunne gennemføres.

Zahle: Den ærede Ordfører tager fejl, naar han mener, der skulde være nogen Uoverensstemmelse mellem det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) og mig angaaende Spørgsmaalet om Generalauditør Giørtz og hans overmaade mange „Ben“. Det er der aldeles ikke, thi det Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds har rejst om Afdrag i Alderstillægene, var aldeles ikke fremme i Fjor. Det er en udmærket Idé, som det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds har faaet, og som jeg desværre ikke fik i Fjor. Hvad Spørgsmaalet angaar om at stemme for eller ikke stemme for dette Lovforslag, finder jeg det saa ganske naturligt, at mine Partifæller i Udvalget anbefale ikke at stemme for et Lovforslag, som paa ny lovhjemler alle Generalauditør Giørtz' urimeligt mange Honorarer.

Ivar Berendsen: Jeg skylder den højtærede Forsvarsminister at oplyse med Hensyn til den Fejlrægning, som han paa-talte, og som jeg selvfølgelig maa lade staa ved sit Værd, at min Opstilling stammer fra den Samling af Lønningsbestemmelser, som for et Par Aar siden tilgik Medlemmer af Tinget, og af hvilke jeg ogsaa har faaet et Eksempplar; den er vistnok udgaaet fra Bureauet eller fra en af Bureauets Embedsmænd, og jeg ved, at jeg ganske ordret har citeret, at Højesterets-assessorerne lønnes dels med 6,000 Kr., stigende til 8,000 Kr., dels efter Loven af 26. Marts 1870 og dels efter Loven om Rettens Pleje. Jeg lader staa fuldstændig ved sit Værd, hvad den højtærede Forsvarsminister oplyste, og ønsker kun at sige, at Skylden for Fejlen er ikke min.

Jeg vil i øvrigt sige til den højtærede Forsvarsminister, at jeg ikke har sagt, at Opstillingen i Bemærkningerne til Lovforslaget var urigtig. Nej, jeg har sagt, at den var behændig, og jeg vil tilføje, at den er ganske usædvanlig behændig. Det kan tages som en Kompliment eller ikke som nogen Kompliment, men det vil jeg